

Katecheza IX - Tabernakulum

Bardzo ważnym miejscem każdej świątyni jest **tabernakulum**. Jest ono miejscem przechowywania Najświętszego Sakramentu po Mszy Świętej.

O tej obecności mówi nam „**wieczna lampka**”, która pali się przed tabernakulum lub obok tabernakulum.

Tabernakulum w kaplicy seminaryjnej (foto: ks. Stanisław Piekielnik / www.diecezja.radom.pl)

1. „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20) – zapewniał swych uczniów Jezus Chrystus. Ta obecność Pana Jezusa w Kościele ma różne formy. W szczególny sposób jest obecny Jezus Chrystus pod postaciami chleba i wina w Najświętszym Sakramencie.

Po Mszy Świętej Najświętszy Sakrament jest przechowywany w szczególnym miejscu. Jest nim **tabernakulum**. **Jest to „serce” naszych świątyni**. Najświętszy Sakrament jest przechowywany w tabernakulum w tym celu, aby można było, gdy zaistnieje taka potrzeba, udzielać Komunii Świętej poza Mszą Świętą. Najświętszy Sakrament jest przechowywany w specjalnych naczyniach, które nazywamy „puszkami”. **Puszka** z Najświętszym Sakramentem umieszczana jest w tabernakulum.

Puszkę z komunikantami, czyli małymi białymi opłatkami, przygotowuje się przed Mszą Świętą i ustawia na ołtarzu po Modlitwie Wiernych. Niesiemy ją także podczas „procesji z darami”. W czasie konsekracji komunikanty stają się Ciałem Chrystusa – Komunią Świętą.

2. Innym naczyniem, które służy do przechowywania Najświętszego Sakramentu jest **kustodia**. Kustodia służy do przechowywania dużej, konsekrowanej Świętej Hostii. Podczas nabożeństw z wystawieniem Najświętszego Sakramentu tę Świętą Hostię umieszcza się w **monstrancji**.

Najświętszy Sakrament w monstrancji widzimy podczas uroczystych procesji, adoracji oraz w czasie nabożeństw majowych, czerwcowych i październikowych. W szczególny sposób adorujemy Najświętszy Sakrament obecny w monstrancji podczas uroczystej procesji w święto Bożego Ciała.

3. Obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie jest zaproszeniem skierowanym do nas. Na to zaproszenie odpowiadamy cichą modlitwą przed tabernakulum. Każda chwila adoracji Chrystusa w Najświętszym Sakramencie jest znakiem wdzięczności za to, że Zbawiciel pozostał wśród nas.

4. Naszą wiarę w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, umieszczonym w tabernakulum, wyznajemy przez modlitewną **ciszę w świątyni**. Po wejściu do świątyni **absolutnie nie rozmawiamy!** Lekceważeniem

Chrystusa w Najświętszym Sakramencie są: rozmowy, żarty, żucie gumy, „pozorowane klękanie”. Są to, niestety, znaki braku żywej wiary w obecność Chrystusa w tabernakulum.

5. Wiarę w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie wyznajemy także przez prosty znak przyklękania. Po wejściu do świątyni – z wiarą, bardzo spokojnie, przyklękamy. Jest to nasze „powitanie” Chrystusa. Nie jest konieczne wykonywanie, podczas przyklękania, znaku Krzyża Świętego. Zawsze, gdy przemieszczamy się z jednej strony świątyni na drugą i przechodzimy przed tabernakulum – wówczas z wiarą przyklękamy. Jest to nasze wyznanie wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Po Mszy Świętej lub po zakończonym nabożeństwie, wychodząc ze świątyni, także przyklękamy. To jest nasz hołd składany Chrystusowi obecnemu w tabernakulum.

Popatrzmy na tabernakulum. W ciszy podziękujmy Chrystusowi za to, że pozostał z nami w Najświętszym Sakramencie.